

vi ønskede, at Loven helst maatte se ud, som vi Lidelighed til at lægge for Dagen ved den eneste Behandling, som fandt Sted i Fjor. Smidertid kan det jo ikke nægtes, at saaledes som det andet Ting nu har stillet sig, er Lovforslaget blevet forbedret paa ikke faa Punkter. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da den højtærede Indenrigsminister har fremhævet dette, men der er andre Punkter, hvor Lovforslaget forekommer mig at være mindre tilfredsstillende. Den højtærede Indenrigsminister har nævnet Udførselsparagraffen, og den skal jeg saaledes ikke videre omtale. Jeg er ogsaa fremdeles af den Mening, at Udførselsforbud vilde være heldigst. Derimod skal jeg berøre et Par andre Punkter, deriblandt først § 5. Der havde Ministerens oprindelige Forslag en Regel, som lød saaledes. „Det er forbudt at fabrikere, indføre eller forhandle Margarine, som har en stærkere gul Farve end Nr. 9 i den af Indenrigsministeren fremlagte Farvetavles 6 Stalær A—F. Det fornødne herom optages i en af Ministeren udstedt Bekendtgørelse.“ I Stedet derved har man nu i det andet Ting indsat en Bestemmelse, som ligefrem henviser til de Farvetavler, der i sin Tid ere fremlagte ved Stadfæstelsen af Loven af 5te April 1888, og saa har man føjet til: „Farvebestemmelsen foretages paa den i Bilag til Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 17de Maj 1888 foretagne Maade.“ Det er for det første i formel Henseende ikke nogen særdeles heldig Maade at give Regler paa. Man plejer sædvanlig ikke i en Lov saaledes at slaa en administrativ Afgørelse fast. Følgen af, at § 5 vedtages, som den nu er affattet, vil jo være den, at der ikke kan foretages nogen Forandring i de Bestemmelser, der ere givne med Hensyn til Farvning i Bekendtgørelsen af 17de Maj 1888. Det er efter min Mening ikke heldigt, og jeg tror, der kunde tænkes Tilfælde, hvor alle Parter vilde være enige om, at det kunde være ønskeligt, om Ministeren fremdeles var i Stand til at ændre et eller andet Punkt i disse Bestemmelser. Jeg tillod mig allerede i Fjor at fremhæve, at det kunde tænkes, at man fandt paa at fabrikere Margarine med en saadan Gennemsigtighed, at naar man saae paa den samlede i Mængde i Fade eller Bøtter, havde den en saa stærk gul Farve, at den saae ud, som om det kunde være Smør, men naar man skulde anstille Farveammenligning efter Reglerne i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse, kunde det komme til, naar man saaledes skulde anstille Sammenligning ved Hjælp af tynde Snit, at Farveskyrken ikke oversteeg, hvad der er tilladt. Det vilde

være meget uheldigt, om noget saadant kunde ske, og der er saaledes her et Tilfælde, hvor det kunde være ønskeligt, at Indenrigsministeren kunde være i Stand til at imødegaa en saadan Omgaaen af Bestemmelserne, som det i Virkeligheden maatte siges at være. — Der er sket en anden Forandring ved det foreliggende Lovforslag, som heller ikke tiltaler mig, nemlig at man i det andet Ting har udstemt første Stykke af § 11 i Lovforslaget, der lød saaledes: „Forbrugsforeninger ere undergivne denne Lovs Bestemmelser for Forhandlere af Margarine, Oleomargarin og Margarineost.“ Jeg tror, at det var en meget hensigtsmæssig Bestemmelse, som man helst burde have ladet blive staaende i Lovforslaget. Endelig skal jeg endnu nævne den tredje Bestemmelse, som den højtærede Indenrigsminister har omtalt, nemlig at man vedblivende vil gøre Loven temporær ved, at man har indsat en Bestemmelse om, at den kun skal gælde i 5 Aar fra Krafttrædelsesdagen. Det er af flere Grunde uhenigtsmæssigt, at det bliver staaende; naar Loven i øvrigt faar en saadan Stikkelse, at den erkendes for i alt væsentligt at være tilfredsstillende, maa man helst være fri for saaledes tvunget periodisk at skulle optage det Spørgsmaal til Diskussion igen. Vi have Lovarbejder nok her paa Rigsdagen til, at vi ikke behøve paa den Maade at sørge for, at der ikke mangler Arbejdsstof. Jeg vil derfor sætte megen Pris paa, at vi kunne faa denne Begrænsning af 5 Aar hævet, men i øvrigt skal jeg som sagt indrømme, at der er vist Smødekommenhed fra det andet Tings Side, og navnlig sætter jeg megen Pris paa, at denne Bestemmelse om Margarineost er optagen i Loven. Der er ikke nogen nær Udsigt til, at vi kunne faa en Lov om Tilsyn med Bevnedsmidler, og der er ikke Tvivl om, at der drives Svig efter stor Maalestok ved at sælge Margarineost i Stedet for, om jeg saa maa sige, Naturost. Jeg skal anbefale Loven til videre Fremme. Man kan da altid tage under Overvejelse til 2den Behandling, om der ikke kan gøres nogen Ændring paa enkelte af de Punkter, jeg har omtalt.

Det. Hansen: Jeg skal tillade mig at støtte de Bemærkninger, som den ærede Taler, der nu satte sig, gjorde med Hensyn til § 5 om det uheldige i, at man ved en ny Lov slaar fast paa samme Maade, som man slog fast ved en Lov de Farvetavler, som ledsagede Indenrigsministerens Bekendtgørelse af 17de Maj 1888 i Anledning af Loven af 5te April 1888, naar man hovedet vil slaa den Maade til at bestemme